

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

.....,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/29632 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 6 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juli 2007, verzonden op 9 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

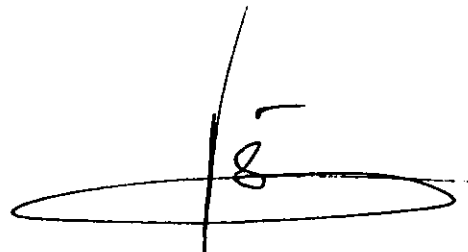
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

248-523.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/29632

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Wit-Russische nationaliteit /gesteld staatloos,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. J.F. Wiebes, advocaat te Dronten,
en

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. C. aan 't Goor, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 14 maart 2005 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 23 mei 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 19 juni 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 13 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser was burger van Wit-Rusland, omdat hij daar woonachtig was toen de Sovjet-Unie uiteen viel. Eiser is daar getrouwd en hij had een eigen bedrijf. Eiser is actief geweest voor het Wit-Russisch Volksfront, een oppositiepartij. Hij was actief en bekend op lokaal niveau, en hij hielp met het verspreiden van informatie via televisie en kranten en met

werven van nieuwe leden. Ook heeft eiser geholpen bij het voorbereiden van acties en bij de verkiezingen. Daarnaast had eiser contact met de afgevaardigde die bezig was met de zaken omtrent de Wit-Russische vloot, omdat hij specialist was op dat gebied. Eiser heeft een keer deelgenomen aan een televisieprogramma op lokaal niveau, voor het referendum in 1995. Het Wit-Russisch Volksfront kreeg het steeds moeilijker om te opereren vanwege de druk van Lukashenko. Ook eiser werd persoonlijk lastig gevallen en mishandeld, de laatste keer eind 1996 na een partijbijeenkomst. Zijn bedrijf werd failliet verklaard en overgenomen door andere mensen. Eiser is gescheiden van zijn vrouw, en zijn zoon is bij haar gaan wonen. Eiser is vervolgens door de rechtbank uitgeschreven, waardoor hij niet langer het burgerschap van Wit-Rusland bezit. Vanwege zijn problemen is eiser naar zijn ouders in Oekraïne gegaan. Daar heeft hij geprobeerd om werk te krijgen in de zeevaart, omdat hij daarin een opleiding had gedaan. Hij was veel weg en is ook enkele malen, via de Russische Federatie (RF), op illegale wijze, teruggekeerd naar Wit-Rusland, om daar zaken af te handelen. Zijn ouders zijn 2001 overleden. Eiser kon het huis niet verkrijgen, omdat hij geen staatsburger van Oekraïne was en hij kon zich daar niet langer handhaven. Hij is vervolgens naar de RF gegaan en heeft getracht om daar het burgerschap te verkrijgen. Hij verbleef enkele weken in een klooster, maar het is hem niet gelukt om het burgerschap dan wel legaal verblijf te verkrijgen in de RF. Eiser is vervolgens naar Polen gegaan, waar hij werd teruggestuurd. Na omzwervingen via Tjechië en Zweden, kwam eiser in Noorwegen terecht. Daar is hij in een bar door geheime agenten ontvoerd en teruggebracht naar Wit-Rusland, waar hij is overgebracht naar een psychiatrische kliniek. Omdat eiser in deze kliniek gewerkt had, heeft hij na circa anderhalve maand kunnen ontsnappen door bij een open deur naar buiten te lopen. Vervolgens is eiser via Duitsland, Engeland en Frankrijk, in Nederland aangekomen. Samengevat heeft eiser problemen in Wit-Rusland ondervonden vanwege zijn oppositionele activiteiten en omdat hij staatloos is. Voorts zal eiser bij terugkeer naar Wit-Rusland (mede) vanwege zijn asielaanvraag in het buitenland gevangenisstraf opgelegd krijgen.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eisers asielrelaas niet geloofwaardig wordt geacht. Hierbij heeft verweerder van belang geacht dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd over zijn reis. Na een door Nederland gelegde Dublin-claim, is uit informatie van de Duitse autoriteiten gebleken dat eiser op 10 februari 2005 met vlucht SU 122 van München naar Moskou is teruggekeerd. Hij heeft hierbij gebruik gemaakt van een document voor terugkeer, dat op 17 januari 2005 is afgegeven door de Wit-Russische autoriteiten. Hierop is vermeld dat eiser de Wit-Russische nationaliteit heeft. Op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel kan van de informatie van de Duitse autoriteiten worden uitgegaan. Uit de zienswijze blijkt bovendien dat eiser zich willens en wetens van documenten heeft ontdaan die zijn reisverhaal zouden ondersteunen. De negatieve ervaringen in Duitsland zijn geen verschoonbare reden om zich van reisdocumenten te ontdoen. Eiser heeft voorts zijn asielrelaas niet met documenten gestaafd, nu hij zijn lidmaatschapskaart van het Wit-Russische Volksfront niet heeft overgelegd. Voorts gaat er geen positieve overtuigingskracht uit van het asielrelaas. Eisers stelling dat hij staatloos is, kan gelet op de informatie van de Duitse autoriteiten niet worden gevolgd. Ook is eisers informatie over het Wit-Russisch Volksfront enkel van algemene bekendheid. Aan eisers problemen rondom het referendum wordt geen geloof gehecht. Niet valt in te zien dat eiser, die stelt dat al zijn problemen zich hebben afgespeeld rondom het referendum van Lukashenko, niet de juiste datum kan noemen waarop dit betreffende referendum, welke van groot belang was voor zijn asielrelaas, en de daarmee samenhangende problemen, zouden hebben plaatsgevonden. Voorts heeft eiser hierover wisselende verklaringen afgelegd. Zo heeft eiser verklaard dat zijn problemen in 1995

hebben plaatsgevonden, waarbij hij twee maanden voor het referendum in 1995 in een televisieprogramma zou zijn verschenen. Voorts heeft eiser wisselend verklaard over de plaats waar hij in januari 1996 zou zijn mishandeld en over zijn huisadres. Eiser heeft verder verklaard dat één van zijn taken het opzetten van een Wit-Russische vloot was. Echter, Wit-Rusland is omringd door land, zodat het niet geloofwaardig is dat eiser dit tot taak zou hebben. Voorts heeft eiser tegenstrijdige en inconsistente verklaringen afgelegd, onder meer over zijn mishandeling, over het failliet gaan van zijn bedrijf en over het feit dat hij een belangrijke persoon is. De medische verklaring die eiser heeft overgelegd is slechts een kopie en kan niet worden onderzocht op echtheid. Voorts wordt de ontvoering van eiser uit Noorwegen niet geloofwaardig geacht. Het is immers wel erg toevallig dat eiser in een bar in Oslo met mensen aan de praat is gekomen, die later geheime agenten bleken te zijn. In Wit-Rusland zou eiser vervolgens anderhalve maand in een psychiatrische inrichting hebben gezeten, waar hij eerder zelfs ook nog heeft gewerkt. Eiser heeft vage en summiere verklaringen afgelegd over de gestelde reis van Noorwegen naar Wit-Rusland. Het is ongeloofwaardig dat hij bij de grensoverschrijding niet gecontroleerd is en dat hij bij de kliniek na anderhalve maand via onbewaakte deuren naar buiten heeft kunnen lopen. De stelling dat eiser tien jaar celstraf zal krijgen omdat hij in het buitenland asiel heeft aangevraagd en de Franse autoriteiten informatie hebben verstrekt aan de autoriteiten van Wit-Rusland, is op geen enkele wijze onderbouwd met documenten. Deze informatie is bovendien tegenstrijdig met informatie uit openbare bronnen, zoals het Country Report van 8 maart 2006. Aan de problemen die eiser stelt te hebben ondervonden in Oekraïne en de RF wordt voorbij gegaan, nu eiser niet de nationaliteit van deze landen bezit. Eiser wordt niet in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel.

2.3. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder niet in redelijkheid tot dit besluit heeft kunnen komen. Hij heeft hiertoe het volgende aangevoerd. Eiser heeft tijdens zijn gehoren uitdrukkelijk aangegeven op welke wijze hij van Duitsland naar Nederland is gereisd. Voorts merkt eiser op dat het niet onomstotelijk vaststaat dat hij van München naar Moskou is gevlogen. Uit het document van de Duitse autoriteiten kan slechts worden opgemaakt dat de Wit-Russische autoriteiten een laissez-passer (hierna: lp) hebben afgegeven. Eiser heeft eerder meegewerkt aan zijn terugkeer via het IOM, maar hij heeft zijn ticket uiteindelijk niet opgehaald. Niet valt in te zien dat aan de Duitse autoriteiten niet kan worden verzocht om bewijs van daadwerkelijke uitreis. Bovendien ziet verweerder volledig over het hoofd dat de Wit-Russische autoriteiten een lp hebben afgegeven, terwijl eiser zou terugkeren naar Moskou in de Russische Federatie. Een lp van de Russische autoriteiten bevindt zich niet in het dossier. Verweerder had hierin aanleiding moeten zien voor nader onderzoek. Dat eiser de lp niet heeft overgelegd, kan hem niet worden aangerekend, omdat hij geen gebruik heeft gemaakt van dit document. Met betrekking tot de lidmaatschapskaart is overwogen dat eiser jarenlang door Europa heeft gezworven en dat hij het document reeds in Oekraïne was kwijt geraakt. Bovendien omvat het relaas een zeer ruimte tijdspanne en heeft eiser alle documenten die hij had, overgelegd. Het kan eiser daarom niet worden aangerekend dat hij geen documenten heeft overgelegd. Daarnaast heeft het relaas positieve overtuigingskracht. Het feit dat de Wit-Russische autoriteiten een lp hebben overgelegd, betekent niet dat eiser niet staatloos is. Een dergelijk document is immers geen paspoort. Eiser zat in de overgangsfase na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie. Hij had problemen in Wit-Rusland en had de intentie om uit te wijken naar Oekraïne. Van rechtswege kreeg eiser het burgerschap van Wit-Rusland. Op basis van een rechterlijke uitspraak is hij echter, vanwege zijn activiteiten voor de oppositie, uitgeschreven. Ook het staatsburgerschap van Oekraïne of de Russische Federatie kan hij niet verkrijgen. Eisers asielrelaas omvat een periode van jaren en van hem kan niet worden verwacht dat hij alle data exact kan noemen.

Zo heeft hij zich vergist in het jaartal van het referendum, dat niet in 1996, maar in 1995 heeft plaatsgevonden. Het referendum waar eiser op heeft gedoeld, is van 14 mei 1995 en eiser heeft tijdens het gehoor reeds aangegeven wat het onderwerp hiervan was. Eiser heeft evenmin inconsistente verklaringen afgelegd over de mishandeling. Met betrekking tot de overweging dat Wit-Rusland geen vloot heeft, is aangevoerd dat de oppositie had bedacht dat er voor de grote groep werkloze zeelieden in Wit-Rusland –die eerder in de Sovjet-Unie werkzaam waren – iets gedaan moest worden. Het project bevond zich nog in de onderzoeksfase. Eiser blijft bij zijn verklaringen over de ontvoering vanuit Noorwegen naar Wit-Rusland. Vanwege zijn half-bewusteloze toestand kan van hem niet verwacht worden dat hij hier duidelijke verklaringen over aflegt. Verweerder heeft op onjuiste gronden geen geloof gehecht aan eisers relaas. Eiser komt dan ook in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel ofwel op grond van het beleid voor vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Wit-Rusland zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.7. De rechtbank overweegt het volgende. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank het ontbreken van documenten in redelijkheid aan eiser kunnen tegenwerpen. Ten aanzien van de documenten over de reis heeft verweerder het feit dat eiser zich willens en wetens van documenten, zoals treinkaartjes en een lp, heeft ontdaan, hem kunnen aanrekenen. Het is immers aan de vreemdeling om alle mogelijke relevante documenten over te leggen. Dat eiser heeft gehandeld uit angst om teruggestuurd te worden naar Duitsland, heeft verweerder daarbij als niet verschoonbaar kunnen beschouwen. Verweerder heeft zich voorts vanwege het interstatelijk vertrouwensbeginsel, kunnen baseren op de informatie van

de Duitse autoriteiten. Indien eiser, zoals hij stelt, uiteindelijk niet met de genoemde vlucht naar Moskou is gegaan, is het aan hem om, bijvoorbeeld door tussenkomst van het Duitse IOM, dan wel door het overleggen van de daadwerkelijk gebruikte reisdocumenten, zijn verklaringen over zijn gevolgde reis aannemelijk te maken. Ten aanzien van het asielrelaas heeft verweerder zich eveneens op het standpunt kunnen stellen dat het ontbreken van de lidmaatschapskaart van het Wit-Russisch Volksfront aan eiser verwijtbaar is, nu hij enkel heeft verklaard dat hij niet wist waar deze kaart was. Dat eiser, zoals hij in beroep stelt, de documenten tijdens zijn reizen door Europa is kwijtgeraakt, leidt niet tot een ander oordeel. Immers, zoals verweerder reeds heeft overwogen, is eiser zelf verantwoordelijk voor zijn documenten en valt bovendien niet in te zien waarom hij vele andere documenten kan tonen, terwijl het meest relevante document ontbreekt.

2.8. Ten aanzien van de geloofwaardigheid van het asielrelaas overweegt de rechtbank het volgende. Nu het ontbreken van documenten in redelijkheid aan eiser kan worden toegerekend, dient van het relaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan, zonder hiaten of ongerijmdheden. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank kunnen concluderen dat de positieve overtuigingskracht ontbreekt. Verweerder heeft hierbij geen geloof hoeven hechten aan eisers verklaringen over zijn staatloosheid. Hierbij is het feit van belang dat de Wit-Russische autoriteiten kennelijk een lp hebben verstrekt, ook al zou eiser naar Moskou worden uitgezet. Uitzetting naar Moskou betekent op zich zelf niet dat eiser niet de Wit-Russische nationaliteit zou kunnen bezitten. Verweerders redenering over de vergissing in de datum van het referendum kan in redelijkheid gevolgd worden. Ook de stelling dat eisers kennis van de situatie algemeen bekend is en dat eiser bovendien geen verklaring heeft kunnen geven voor de tegenstrijdige verklaringen over de mishandeling en over het faillissement van zijn bedrijf, heeft verweerder in redelijkheid kunnen volhouden. Wat er verder ook zij van eisers verklaringen over de Wit-Russische vloot, of over het feit dat hij een belangrijke persoon zou zijn, de rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers relaas vanaf zijn gestelde verblijf in Noorwegen niet aannemelijk is. Hierbij heeft verweerder kunnen betrekken dat eisers verklaringen vaag zijn en dat het relaas te veel toevalligheden bevat om geloofwaardig te zijn. Dat eiser verdoofd zou zijn tijdens zijn reis vanuit Noorwegen naar Wit-Rusland, waardoor hij geen duidelijke verklaringen kan afleggen, laat onverlet dat ook vanaf zijn gestelde verblijf in de psychiatrische kliniek het relaas vaag is en in grote mate op toevallige omstandigheden leunt. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert, zodat verweerder voorts in redelijkheid heeft geconcludeerd dat eisers verklaringen niet geloofwaardig zijn. Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.9. Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiser gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat eiser aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

2.10. Voorts is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat van eiser niet verlangd kan worden terug te keren. Eiser kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning

ontlenen.

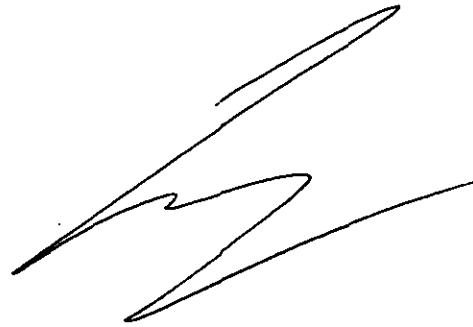
2.11. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.12. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.M. Pot als griffier op 6 juli 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

09 JUL 2007

Meeuwis Advocaten

mr drs. Th.H. Meeuwis
mr J.G. Wiebes
mr A. Stoel
mr P.A.J. van Putten
advocaten en procureurs

Jupiterweg 21
8251 AW Dronten
Telefoon 0321-317247
Telefax 0321-318920

Postbus 293
8250 AG Dronten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 6 AUG 2007	
ZAAKNR. 2007 022 241	
AAN:	V!
BEHANDELD: DO:	PAR:

fax 3/8

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

per fax: 070 - 36 51 380
en per gewone post (bijlagen)

Inzake: /Staat
Onderwerp: Hoger beroep vreemdelingenzaken
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 06.0234/W/AS
Dronten, 3 augustus 2007

Toevoeging Civiel is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Arnhem

Hoogedelgestrenge Heer/Vrouwe,

Appellant,

1. de heer geboren op te
Wit Rusland S.S.R. (Sovjet-Unie), staatloos, dan wel van onbekende
nationaliteit;
wonende, althans verblijvende te

te deze zake woonplaats kiezende te 8251 AW Dronten aan de Jupiterweg 21, ten kantore van Meeuwis Advocaten van wie mr. J.G. Wiebes, daartoe als advocaat/gemachtigde bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van onderhavig hoger beroepschrift, doet u het volgende mededelen.

Bij uitspraak d.d. 6 juli 2007, verzonden op 9 juli 2007 van de fungerend voorzitter van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, Zittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer onder nummer Awb 06 / 29632 (**productie 1**), is het namens Appellant ingediende beroepschrift d.d. 19 juni 2006 gericht tegen de afwijzende beschikking d.d. 23 mei 2006 van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans opgevolgd door de Staatssecretaris van Justitie onder IND-nummer 0502.16.0160 ongegrond verklaard.

Appellant kan zich met de inhoud van genoemde uitspraak niet verenigen en is van mening dat

AANGESLOTEN BIJ DE
GESCHILLENCOMMISSIE
ADVOCATEN

meeuwis@meeuwisadvocaten.nl, wiebes@meeuwisadvocaten.nl, stoel@meeuwisadvocaten.nl
vanputten@meeuwisadvocaten.nl en algemeen info@meeuwisadvocaten.nl
Stichting derdengelden Meeuwis Advocaten: Rabobank Dronten rek.nr. 11.25.96.509

het namens hem ingediende beroepschrift gegrond verklaard had dienen te worden. Reden waarom ondergetekende thans namens Appellant hoger beroep instelt bij uw Afdeling.

Appellant verwijst allereerst naar hetgeen namens en door hem in de eerste aanlegfase en de beroepsprocedure is aangevoerd.

Appellant is primair van mening dat hij in aanmerking dient te komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29 lid 1 onder a, b dan wel c Vw 2000, dan wel een verblijfsvergunning regulier op grond van het buitenschuld criterium.

Het hoger beroep berust op onderstaande grieven:

GRIEF I:

Appellant is van mening dat de rechtbank met betrekking tot de beoordeling van artikel 31 lid 2, aanhef en onder f Vw en voorts de geloofwaardigheid van het asielrelaas, ten onrechte voorbijgaat aan het feit dat het asielrelaas een tijdspanne van meer dan 10 jaar beslaat. Voorts is sprake van een uitermate uitvoerig en gedetailleerd asielrelaas en ligt een zeer uitvoerig rapport van nader gehoor ter beoordeling voor.

Hoewel de rechtbank dit ter zitting een punt van belang heeft gevonden, blijkt hiervan niet in de uitspraak.

GRIEF II:

Appellant is van mening dat de rechtbank onder 2.8 van de uitspraak ten onrechte overweegt dat geen positieve overtuigingskracht uitgaat van zijn verklaringen.

De rechtbank overweegt onder 2.7 dat het aan Appellant is om aan te tonen dat hij niet met behulp van een door Wit-Rusland afgegeven l.p. van Duitsland - met behulp van het IOM - naar Moskou is vertrokken.

De rechtbank gaat ten onrechte voorbij aan het feit dat Appellant reeds heeft gesteld dat Moskou is gelegen in de Russische Federatie en dat hij met een Wit-Russische l.p. niet naar dit land had kunnen worden verwijderd. De reis naar Moskou is reeds om deze reden niet mogelijk gebleken. Immers verweerder stelt dat Appellant met de Wit-Russische l.p. naar de Russische Federatie is uitgezet. De rechtbank had niet zonder nader onderzoek van dit standpunt mogen uitgaan, nu aangenomen moet worden dat de Russische autoriteiten toestemming dienen te verlenen voor de reis naar Moskou en niet de autoriteiten van Wit-Rusland.

GRIEF III:

Appellant is voorts van oordeel dat hij zeer gedetailleerd heeft omschreven om welke redenen hij

als staatloos dient te worden aangemerkt. De rechtbank acht hierbij van belang dat de Wit-Russische autoriteiten een l.p. hebben verstrekt. Uitzetting naar Moskou betekent op zich zelf niet dat Appellant niet de Wit-Russische nationaliteit zou kunnen bezitten.

Appellant is van mening dat op basis van een al dan niet afgegeven l.p. geen uitspraken kunnen worden gedaan omtrent zijn staatsburgerschap. Zeker nu Appellant wel afkomstig is uit Wit-Rusland.

Appellant bestrijdt voorts niet dat Wit-Rusland een l.p. heeft afgegeven. Hij is wel van mening dat de rechtbank had dienen in te gaan op zijn stelling dat met dit l.p. een reis naar Moskou onmogelijk is.

Dit punt raakt de terughoudende toets ten aanzien van de geloofwaardigheid van het asielrelaas in al zijn facetten. De rechtbank had ook terughoudend toetsend niet tot ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen kunnen concluderen.

GRIEF IV:

Appellant is van mening dat de rechtbank onder 2.8 ten onrechte verweerders standpunten volgt met betrekking tot vergissingen in de data van referenda, mishandeling en het faillissement van zijn bedrijf. Immers wederom is van belang dat de problematiek van Appellant in feite na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie is begonnen en zijn asielrelaas jaren beslaat.

In alle redelijkheid kan Appellant - die wel zeer uitvoerig heeft verklaard - niet worden tegengeworpen dat hij zich ten aanzien van een paar punten heeft vergist, terwijl de essentie van het asielrelaas niet wordt aangetast.

Zonder in te gaan op de uitleg rond de Wit-Russische vloot, concludeert de rechtbank dat het asielrelaas van Appellant vanaf zijn gestelde verblijf in Noorwegen niet aannemelijk is. Appellant is van oordeel dat hij geen vage verklaringen heeft afgelegd. Een rapport van nader gehoor van de omvang zoals in casu, komt slechts zelden voor. De rechtbank laat zich niet duidelijk uit over dit aspect en geeft evenmin duidelijk aan of de uitleg omtrent het al dan niet verdoofd zijn tijdens de reis vanuit Noorwegen naar Wit-Rusland wel of niet wordt geaccepteerd.

De rechtbank acht het verblijf in de psychiatrische kliniek vaag en te veel op toevalligheden berusten. De grens voor wat betreft het deel van het relaas wat niet ongeloofwaardig wordt bevonden, lijkt hierdoor op te schuiven. Immers het verblijf in de kliniek, komt al na het verblijf in Noorwegen.

De rechtbank verzuimt bovendien in te gaan op de vraag of het asielrelaas van Appellant tot aan zijn verblijf in Noorwegen al dan niet geloofwaardig is. Appellant heeft ook in deze periode ernstige problemen ondervonden.

GRIEF V:

Appellant is van mening dat de rechtbank ook terughoudend toetsend, had dienen uit te gaan van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas c.q. een inhoudelijke beoordeling is geïndiceerd.

GRIEF VI:

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.11 en 3 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond."

"De rechtbank, verklaart het beroep ongegrond."

Onderhavige grief dient in samenhang te worden gezien in de context van bovenstaande grieven en mist zelfstandige betekenis.

Op grond van het bovenstaande verzoekt Appellant voornoemd u:

I.

de uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zp. Groningen d.d. 6 juli 2007, Awb 06 / 29632 te vernietigen en het beroepschrift d.d. 19 juni 2006 alsnog gegrond te verklaren, wegens strijd met het Vluchtelingenverdrag, het Europees Verdrag inzake de Bescherming van de Rechten van de Mens, de Vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel en opnieuw rechtdoende,

PRIMAIR:

de vernietiging uit te spreken over de beschikking d.d. 23 mei 2006 van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, en te bepalen dat Appellant alsnog in het bezit wordt gesteld van een vergunning tot verblijf voor bepaalde tijd asiel op grond van artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 dan wel een verblijfsvergunning regulier op grond van het buitenschuld criterium;

SUBSIDIAIR:

te bepalen dat de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage dan wel de Staatssecretaris van Justitie een nieuwe beslissing neemt met inachtnaam van uw uitspraak,

II.

Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J.G. Wiebes', written in a cursive style.

J.G. Wiebes

Producties: een

N.B. Afschrift van deze brief (met bijlagen) zond ik heden aan verweerder.